

PŘEDMLUVA

Na konci babího léta 2011 se stavební branží šířila zaručená zpráva, že soutěž na dvousetmilionovou rekonstrukci buštěhradského zámku má předem jistého vítěze – firmu Konstruktiva Branko. Tehdy, konkrétně 8. listopadu, jsem pořídil rozhovor s šéfem společnosti Pavlem Drážďanským. Bylo to interview naslepo. Novinářský vabank.

„Z jakého důvodu se o to zajímáte?“ ohradil se Drážďanský, když jsem se jej tenkrát zeptal, zda se o zakázku budou ucházet a zda plánují spolupráci s firmou Fisa. Ze zaskočených reakcí bylo patrné, že šuška může mít reálný základ. Odpovídal obezřetně. Kličkoval. Rozhovor jsem tehdy uložil do šuplíku a vytáhl jej až po zatčení Davida Ratha v květnu 2012.

Další tři roky jsem případ sledoval a scházel se se zdroji, snažil se mluvit se všemi aktéry příběhu.

S kolegy ze zpravodajského serveru Lidovky.cz, především s pracovitým a talentovaným reportérem Ondřejem Golisem, jsme zpovídali úředníky středočeského hejtmanství, projektanty, stavaře i obchodníky se zdravotnickým materiálem. Vyžádal jsem si přes dvě desítky soudních rozhodnutí z jednotlivých fází případu, s pomocí zákona o svobodném přístupu k informacím jsem doloval dokumenty, které se vztahovaly nejen k samotnému případu, ale pomáhaly pochopit pavučinu vztahů, které v byrokratickém světě uštrikoval David Rath. Shromáždil jsem například přehledy Rathových služebních cest i další podezřelé kontrakty na středočeském hejtmanství, které unikly policejní pozornosti.

Měl jsem možnost prostudovat si přepisy odposlechů, výpovědi svědků a další důvěrné policejní protokoly. V soudní síni jsem sledoval videozáznamy ze zatýkání a poslouchal stěžejní pasáže odposlechnutých hovorů.

Detaily rozsahem ojedinělé kauzy jsem rozebíral s řadou státních zástupců a policejních důstojníků všech útvarů, které se kdy do případu zapojily. Vše probíhalo na bázi konzultací. Od žádného policejního funkcionáře či jiného státního zaměstnance nebyl text oficiálně autorizován či cenzurován.

Pokoušel jsem se co nejpřesněji popsat metody policejní práce. Část poznatků jsem po zralé úvaze přesto nezveřejnil. Ty nejdelikátnější technické finesy skrytého vyšetřování jsem záměrně nepoužil, abych neztížil rozkrývání dalších případů.

Nejkomplikovanější cesta vedla k dvěma ústředním vyšetřovatelům. Stejně jako svého času neprodyšně uzavřeli spis před nadřízenými, drželi si odstup i od novinářů. Jejich práci se mi podařilo zrekonstruovat – a věřím, že věrně – díky jejich spolupracovníkům a kolegům. O svých zážitcích a pocitech vyprávěli na řadě policejních sešlostí. Aby příběh nabyl na opravdovosti, snažil jsem se reprodukovat specifický slovník, který elitní detektivové mezi sebou používají.

Zatímco v pasážích věnovaných zákulisí policejního vyšetřování byla jistá míra literární licence nezbytná, v kapitolách vystavěných na odposleších obžalovaných aktérů jsou rozhovory naprosto autentické. Vždy jsem se snažil o maximální věrnost a respekt k faktům.

Doufám, že se mi podařilo sestavit nefiktivní, věrohodnou zprávu o jednom z nejlépe zmapovaných korupčních případů v novodobé české historii.

Že jsem šel správným směrem, jsem se přesvědčil už v první dny soudního líčení, kdy si obžalovaný manažer Jan Hájek stěžoval soudci, že „měl v jistou chvíli pocit, že věc vyšetřují novináři a nikoliv policisté“. Obzvláště mu pak v žaludku ležely „arogantní otázky redaktora Kedroně“.

Tato kniha díky tomu všemu obsahuje řadu nových, dosud nepublikovaných informací.

Radek Kedroň

motýlkové klíče od trezoru či bezpečnostní schránky. Na jednom bylo vyryto číslo 2900, na druhém 4426471887. Nic víc. Žádná značka, žádný název bankovního domu.

Vyšetřovací tým se stále nemohl dopočítat. Vedle slavných sedmi milionů korun v krabici měl Rath jen za monitorované zakázky inkasovat dalších 16 milionů korun. Oněch deset milionů v trezoru by mohla být část z nich, ale kde byl zbytek? Kde hledat zámky, do nichž by zapadly dva motýlkové klíče z Rathova domu?

Středa, 30. května 2012

Šebkovou s Ševcovicem trápili už čtrnáct dní noční můry. Každé ráno, když nasedli na Severu do služební octavie, aby se vydali ku Praze, podělili se o sny. Oba je pronásledovalo to samé. Jako by je doběhl stres a nejistota, kterou zažívali při přípravě zásahu. Zase procházeli dům v Rudné, prohlíželi místnost po místnosti, ale když se prokousali k trezoru pod podlahou, zírali jen do prázdné plechové krabice. Miliony byly fuč.

Rotující noční děsy jim z podvědomí vyvolávaly trauma, které nevědomky přehlíželi. Nenašli všechno. Jedno vlákno se přetrhlo. To byla zpráva ze snu. A ve snu – přísahali by, že oba tu samou noc – přehlížený detail našli. Vybavil se jim únorový odposlech, na němž Pancová mluvila s Kottem o uschování peněz: „Uděláme z toho ruličky. Já to zase dám do té igelitky...“ Oni ale při domovní prohlídce žádné ruličky nenašli. Nenašli ani igelitku. Bankovky, co objevili, byly v balíčcích a pouze v papírových sáčcích.

„Měli tam ještě jinou skrýš. Hůř dostupnou. Přendávali tam peníze jen jednou za čas,“ zamyslel se na hlas Ševcovic. Když jim Salačová vybudovala trezor pod podlahou v předsíni, proč by jim nemohla při rekonstrukci domu postavit i další, maskovanější skrýš? „Tady se nechám píchnout, jestli je to jinak,“ řekl a prstem jako jehlou namířil na krční tepnu. Až později se od sousedů do-slechli, že při rekonstrukci byly slyšet z domu několik dní sbíječ-ky a nákladní auta odvážela tolik suti, jako by si uvnitř budovali protiatomový kryt.

V Praze je toho dne čekaly fanfáry. Bez ohledu na děravé počty museli policejní pohlaváři uznat, že operace byla úspěšná. Šebkovou, Ševcovice a další dva detektivy, kteří ve vrcholné fázi pracovali na Rathově případu, si předvolal přímo tehdejší policejní prezident Petr Lessy. Každému z nich udělil odměnu 15 tisíc korun. Hrubého, samozřejmě. Prémii inkasoval i jejich nadřízený, ředitel protikorupčního útvaru Tomáš Martinec, jehož od případu drželi co nejdéle co nejdéle. Na jeho předávacím dokumentu zahlédli vyšetřovatelé řádově jinou částku. Vyšší, samozřejmě.

Půlrok práce a permanentního stresu měl v policii cenu patnácti tisíc korun. A k tomu bonus v podobě nočních můr.

Červen 2012

Věděli, jak se vyráběly úplatky. Věděli, kdo operace řídil. Věděli, kdo byl převodovou pákou soukolí, kdo mozkovnou a kdo jen nosil vodu, přesněji víno. Našli miliony v utajených trezorech. Měli krabici plnou bankovek. Stále však chybělo pár detailů.

Kupříkladu ten, který by vyložil, jak se fixovalo při losování předem vybraných firem. Vyšetřovatelé se rozjeli do firmy Ve-zak Otakara Čmelinského. Bývalý policista si v roce 2010 pořídil počítač, který v následujících letech rozdělával zakázky za miliardy.

Mocná krabička nebyla ničím jiným než tuctovým notebookem se specifickým programem. Věrohodnost měla přístroji dodat plastová plomba, podle očitých svědků však šlo jen o plastový pásek z hobbymarketu. Jak přesně program fungoval, firma tajila. Za vše mluvila informace, že software do počítače dodala firma Centador, která ovšem v IT nikdy nepodnikala. Společnost zaměstnávala zdravotně postižené, kteří v chráněné dílně dělali drobné manuální práce.

Čmelinský a jeho počítač nejčastěji pracoval pro administrátorskou společnost Allowance, jedničku na trhu, která organizovala nejčastěji zakázky na kanalizace a vodovody podporované z evropských fondů. A hle – jak se později ukázalo – firma Allowance měla silné personální vazby na Centador.

O paranormálních schopnostech Čmelinského stroje se nesla v branži šeptanda, neboť si jej začali půjčovat i jiní administrátoři. Mezi nimi rovněž Lucia Novanská, která jej minimálně jednou zapojila do sledovaných Rathových zakázek. Konkrétně: losovací zařízení pomáhalo vybrat správného vítěze zakázky na rekonstrukci hostivického gymnázia, za niž inkasovalo středočeské trio 2,8 milionu korun. Správně, tím předem daným vítězem se stal obchodní partner Ivany Salačové – firma Pohl cz.

Policisté ovšem místo úderu na solar promáchli na prázdko. Když se k odbočce z hlavní linie kauzy dostali, počítač zmizel. Čmelinský je přivítal následující historkou. V únoru k němu vtrhli dva maskovaní muži a všemocný přístroj odnesli. Na odchodu prý ještě přidali výhrůžku: Jestli věc oznámí na policii, ohrozí životy vlastní rodiny. „Vzali si veškeré záznamy a bylo mi vyhrožováno, že mohou přejet mé děti, třeba cestou do školy,“ nadiktoval do protokolu Čmelinský.

I když Čmelinského výpověď působila věrohodně asi tak jako Rathovy proklamace o boji s korupcí, policisté se ocitli ve slepé uličce. Ztráta ostatně vyhovovala i samotnému Čmelinskému. Podílel-li se vědomě na manipulacích, zmizel klíčový důkaz, který by jej mohl zařadit na seznam obviněných. A ať se o uklizení losovacího počítače postaral kdokoliv, nejspíš si moc dobře uvědomoval, že jeho elektronická data by mohla detektivy přivést na stopu dalších cinklých zakázek.

O pár měsíců později si vyšetřovatelé alespoň mohli udělat jasnější představu o tom, jak Čmelinského elektronické osudí fungovalo. Týmu z českobudějovické expozitury protikorupční policie se podařilo zabavit čtyři losovací počítače, jimiž firma Terciér manipulovala veřejné soutěže na jihu Čech.

I tyto přístroje na první pohled vypadaly solidně. Měly však zadní vrátka. Administrátoři zakázek před samotným losováním do počítače vložili datový soubor s názvem uconfig.ini, jenž umožnil vylosovat předem určené zájemce. Hosteska pak vždy před zájemci o zakázky předvedla test, kdy počítač opravdu firmy vybral náhodně. Poté ovšem zmáčkla tlačítko s nápisem „Vyčistit losování“, čímž přepnula přístroj do zmanipulovaného módu. To

už počítač vybral předem označené společnosti. Uconfig.ini měl i pojistku. Po skončení losování veškerá související data automaticky a nenávratně smazal.

O reset Čmelinského stroje se postarali dva maskovaní muži, i kvůli tomu zůstal v pozici pouhého svědka.

Úterý, 5. června 2012

Novinář vyrazil na katastrální úřad s jednoduchou úvahou: pokud budou vyšetřovatelé důslední jako dosud, jistě obstaví nemovitosti zatčené středočeské suity. Z usnesení o zajištění majetku se dozví více o případu, jehož kontury se snažila policie stále tajit.

„Pro jaké účely?“ prohlížel si novináře zkoumavě úředník, když mu nadiktoval nacionále Davida Ratha a Petra Kotta.

„Jsem novinář,“ odpověděl popravdě. Nebylo třeba blafovat, katastrální úřady musely podobné dokumenty vydat každému, kdo požádal. Málokdo z novinářské obce o snadném způsobu, jak se legálně dostat k oficiálním policejním listinám, věděl. A ti, co to věděli, byli buď líní, nebo příliš zaneprázdnění, aby si papíry vystáli ve frontě. Časem na prosakující místo přišli i policisté a na katastru ukládali jen krátká sdělení osekaná na kost.

„Tak to jsem tipoval správně. Na tajného nevypadáte,“ usmál se úředník.

„Ti také chodí k okénku?“ využil příležitosti redaktor, aby se něco nového dozvěděl.

„Taky. Hlavně chodí ve dvou. Jeden na čtení a druhý na psaní,“ zavtipkoval úředník. Novinář se ořepané anekdotě okázale zasmál a zkusil otázku, která jej zajímala ze všeho nejvíce.

„A už tu kvůli Rathovi byli?“ Úředník za skleněnou přepážkou se na novináře dlouze podíval a rty protáhl do širokého úsměvu. „Bude to za dvě stě korun,“ řekl místo odpovědi a podal mu požadované dokumenty. Novinář si z rozhovoru odnesl, že po stejných informacích jako on se pídili i tajní alias bisoni, byť si sám uvědomoval, že ten široký úsměv mohl znamenat v podstatě cokoliv.

DEN ZA DNEM

- 22. 7. 2011** Oficiální zveřejnění zakázky na rekonstrukci zámku Buštěhrad.
- 2. 9. 2011** Oficiální oznámení o zakázce na modernizaci křídla D3 monobloku v Oblastní nemocnici Příbram
- 9. 9. 2011** Zveřejnění oznámení o zakázce na rekonstrukci Gymnázia Hostivice
- 11. 10. 2011** Jan Hájek, projektový manažer firmy B. Braun Medical, odeslal mailem Petru Kottovi technickou specifikaci stomatologického robota pro Oblastní nemocnici Kladno.
- 13. 10. 2011** Kott předal podřízeným technickou specifikaci, kterou obdržel od Hájka, a nechal podle ní vytvořit zadávací dokumentaci.
- 14. 10. 2011** Firma B. Braun Medical poslala Kottovi tři firmy, které má nemocnice kvůli robotovi oslovit.
- 26. 10. 2011** Hodnotící komise, v níž zasedal Kott i Kateřina Pancová, vybrala stomatologického robota, jehož nabídla firma B. Braun Medical.
- 16. 11. 2011** Petr Kott si telefonoval s Hájkem. Navrhoval, aby „rozjeli nějakou tu větší společenskou akci už nyní“. Podle obžaloby začali domlouvat zakázku na zdravotnické technologie pro Pavilon B v Oblastní nemocnici Mladá Boleslav.
- 24. 11. 2011** Firma Metrostav byla vyloučena z tendru na opravu zámku Buštěhrad – nedoručila prý požadované kvalifikace.
- 30. 11. 2011** Oficiální oznámení o zakázce na vybavení Domova důchodců a Niederleho pavilonu v nemocnici Kladno

- 1. 12. 2011** Šéf Konstruktivy Branko Pavel Drážďanský měl nervózní telefonát se zaměstnancem Metrostavu. Volající mu vyčítal, že nesplnil, co slíbil, a že informace o vyloučení si měl převzít osobně. „Místo toho přišel píčovskej dopis na centrálu,“ rozčiloval se. Zjevně měl na mysli vyloučení ze zakázky na rekonstrukci buštěhradského zámku.
- 5. 12. 2011** Pancová s Kottem si podle prostorových odposlechů v kanceláři nemocnice povídali o tom, že Martin Jireš z firmy Puro-klima přinese 19. prosince za „Dé trojku“.
- 7. 12. 2011** Stavařka Ivana Salačová si na schůzce s Pancovou v odposlouchávané kanceláři stěžovala, že je projektant Vladislav Procházka podrazil a odevzdal rozpočet na rekonstrukci buštěhradského zámku na pouhých 161 milionů korun.
Ve stejný den si Salačová opakovaně telefonovala s podnikatelem Vladimírem Kančevem, který měl podle obžaloby prát peníze na úplatky.
- 8. 12. 2011** Pancová informovala Kotta, že rozpočet na opravu zámku nakonec navýšil na potřebnou částku „Bártík z Energie“.
- 9. 12. 2011** Pancová s Kottem v kanceláři nahlas přemýšleli, jak zastrašit projektanta Procházku. Přemítali i nad tím, jak se uchránit před možným policejním vyšetřováním. „Tak nejmenší pravděpodobnost je, že tě dostanou do bání. Jedině že by ti číslí do hotovosti, ale to taky není jen tak,“ bavili se o možnostech policie.
- 19. 12. 2011** Pancová s Kottem se v kanceláři bavili o tom, že Jireš přinesl jen půlku – „dvojku“. Zbytek měl přinést 27. prosince. Mluvili podle spisu o modernizaci křídla D3 příbramské nemocnice.
Kott ještě téhož dne napsal Davidu Rathovi sms, v níž se ptal, zda se 27. prosince zastaví.

- 22. 12. 2011** Oficiální vyhlášení veřejné zakázky na zdravotnickou technologii pro Pavilon B Oblastní nemocnice Mladá Boleslav.
- 23. 12. 2011** Další z řady schůzek Pancové se Salačovou. Prostorové odposlechy zachytily, že úplatek má dosáhnout výše 15 milionů korun. Ženy spolu dále probíraly, že Pavel Drážďanský chce Salačovou ze společného podniku vyšoupnout. Proti tomu je Pancová – chce Salačovou jako „styčného důstojníka“.
- Po Salačové přišel k Pancové Drážďanský. Domluvili se na konečné ceně zakázky i provizi. Patnáct milionů. Stejnou sumu předtím řekla Pancová Salačové.
- 27. 12. 2011** Kott se potkal v kavárně obchodního domu Kotva s Jirešem z Puro-klimy. Společně odešli do garáží, kde si podle obžaloby Kott převzal úplatek. Kott poté ještě schůzkoval s Jindřichem Řehákem, šéfem firmy Hospimed, v nedaleké restauraci Ambiente na náměstí Republiky. Podle policie mu Řehák přivezl zálohu 4 milionů korun.
- Po páté hodině odpoledne přijel David Rath ke Kottovi do Rudné. V domě v tu dobu ještě nebyly nainstalovány skryté mikrofony, policisté si proto nebyli jistí, zda si Rath převzal nějaké peníze. V této zakázce exhejtman nefiguroval na seznamu obžalovaných.
- 6. 1. 2012** „Styčný důstojník“ Salačová popsala Pancové, jak vypere peníze na „provize“. V odposlouchávané kanceláři také jednali o „gymplu“ a výši úplatku. Mělo to být 2,8 milionu korun.
- Po schůzce si Pancová s Kottem uvědomili, že se jim nehodí termín předání. Kott proto vytočil Salačovou a zeptal se, zda by si pro „tu králičinu“ mohl přijet v jiný den.
- 10. 1. 2012** Kott krátce před devátou ráno přijel do sídla firmy Fisa, kterou vlastnila Salačová. Podle policistů si přebral úplatek.

- 13. 1. 2012** Další ze série schůzek v kanceláři Kateřiny Pancové. Salačová jí nahlásila, že předala administrátorce Lucii Novanské peníze za „gympl“. Schůzku přerušil telefonát projektanta Bártika, který zval Pancovou na prohlídku Buštěhradu. Když zavěsila, postěžovala si Salačové, že je to diletant, když o takové věci mluví do telefonu.
- 16. 1. 2012** Salačová podle obžaloby přinesla do kanceláře Novanské v Revoluční 1 u náměstí Republiky úplatek.
- 6. 2. 2012** Pancová s Kottem probírali pod pohledem odposlechů, že „nyní přiveze Řehák osmičku“.
- 10. 2. 2012** Kott se sešel s Řehákem v pizzerii v Obchodním domě Kotva. Sledovali je policisté v civilu. Po návratu domů Kott o schůzce vyprávěl Pancové. „Mezi tím tam seděli takový dva týpci. Já si myslím, že to byli policajti. A v kufru osmička.“
- 13. 2. 2012** Kott představil Pancové plán na příští den: „Vyšetřit prdel, voholit ptáka a spočítat 12 mega.“
- 16. 2. 2012** Rath večer přijel ke Kottovi, jenž mu dle vyšetřovatelů předal peníze v eurech. „Vánoce byly. To kolínský enko, je to v eurech,“ pronesl Kott.
- 24. 2. 2012** Uzavření tendru na vybavení mladoboleslavského Pavilonu B: vítězí B. Braun Medical s nabídkou v ceně 68 204 259 korun bez DPH.
- 29. 2. 2012** Rath navštívil dům Pancové a Kotta. Klíčový rozhovor se odehrál v prvním patře, kde policisté neměli odposlechy. Po jeho odchodu Salačová rozhovor převyprávěla Kottovi. „Dneska je euforickej... Má vidinu čtyřiaadvaceti ze zámku... Má mít desítku z oček.“
- 1. 3. 2012** Oficiální oznámení o nejvýhodnější nabídce na rekonstrukci zámku Buštěhrad. Jak jinak, zakázku vyhrála Konstruktiva Branko.
- 14. 3. 2012** Další schůzka Pancové se Salačovou pod kontrolou odposlechů: společně vymýšlely, jak bezpečně pře-

dat peníze. Salačová předložila plán Dražd'anského, který se chtěl sejít v hotelu Diplomat v pronajatém pokoji. Pancová to zamítla.

26. 3. 2012 Kott se setkal s Jirešem v kavárně v obchodním centru Metropole Zličín v sedm hodin večer. Kott s Jirešem společně odešli do auta, kde spolu pobyli pět minut. Po příjezdu domů Kott podle prostorových odposlechů hlásil Pancové, že přiváží „dvojkou“.

2. 4. 2012 Schůzka Pancová – Rath. Pancová jej informovala o tom, že Salačová připravila vícepráce na gymnázium. Znamenalo by to dalších 600 tisíc korun jako „provize“. Rath ale nechal návrh přepracovat, překročil totiž 20 procent původní ceny.

2. 4. 2012 Rath si přijel pro peníze. Kott mu podle obžaloby předal třetinu ze dvou milionů se slovy: „To je za DéDé pavilon.“

25. 4. 2012 V 8 hodin dorazil do Kottovy kanceláře v kladenské nemocnici Hájek z B. Braun Medical. Podle policie přivezl 6,2 milionu korun. Kott po schůzce odešel do kanceláře Pancové a řekl jí, že Hájek to přinesl.

27. 4. 2012 V 7 hodin zazvonil Kott u Rathova domu v Hostivici, přivezl mu podle obžaloby polovinu úplatku, tedy 3,1 milionu korun. Později Kott líčil Pancové – opět podle prostorových odposlechů –, že Rath požadoval další milion.

3. 5. 2012 Po 20. hodině si Rath podle spisu přijel do domu Pancové a Kotta v Rudné u Prahy pro zmiňovaný milion.

9. 5. 2012 Dražd'anský u Pancové v kanceláři znovu upřesňoval způsob předání peněz. Řekl, že nechce dát vše najednou. Žádal pojistku pro případ, že by se v zakázce něco zaseklo.

Večer toho dne Pancovou v Rudném navštívil Rath. Den D stanovili na 14. května. „Ty to budeš muset nějak rozsáčekovat,“ řekl Rath mimo jiné Pancové.

- 14. 5. 2012** Den D. Policisté od dopoledne fyzicky sledovali Ivanu Salačovou. Kott, Pancová i Drážďanský měli za zády sledku od rána.
V půl druhé odpoledne přijel Drážďanský do firmy Fisa, kde od Salačové přijal část peněz na „provizi“. Poté společně Salačová s Drážďanským dorazili do kanceláře Pancové. Oba dva nesli krabici od vína. V jedné bylo podle svědectví Salačové skutečně víno, druhá byla naplněna bankovkami.
Rath večer přijel ve služebním Superbu k Pancové domů. S sebou si vezl teleskopický obušek a pistoli. O pár desítek minut později byl přistižen, jak si z domu odnášel krabici se sedmi miliony korun. Takřka v tu samou chvíli zazněla dnes už legendární hláška: „URNA. Nic nedělej! Jsme v prdeli!“
- 16. 5. 2012** Soud vyhověl státnímu zástupci a uvalil na Davida Ratha vazbu, stal se tak historicky prvním českým poslancem vazebně stíhaným během výkonu mandátu. Rath rezignoval na funkci středočeského hejtmana, poslanecký mandát si však ponechal.
- 5. 6. 2012** David Rath přišel o imunitu – byl Poslaneckou sněmovnou vydán k trestnímu stíhání v kauze Buštěhrad. Pro bylo 183 poslanců, proti jen dva.
- 20. 8. 2012** Čtrnáct milionů korun, takovou kauci stanovil Davidu Rathovi Okresní soud Praha-východ pro propuštění z vazby. Krajský soud v Praze 11. září propuštění na kauci nepřipustil.
- 7. 9. 2012** Poslanci rozhodovali podruhé o Rathově poslanecké imunitě. Tentokrát policie žádala povolení ke stíhání za cinknuté nákupy zdravotnického vybavení pro středočeské nemocnice.
- 1. 3. 2013** Protikorupční policie ukončila vyšetřování, spis předala státnímu zástupci.
- 5. 4. 2013** Státní zástupce Petr Jiráč předal soudu osmaosmdesátistránkovou obžalobu Davida Ratha a spol. Ve stejný

den nechal do soudní budovy přivést spis. V tu dobu měl 103 svazků základního vyšetřovacího materiálu, dalších 10 beden od banánů zaplnily přílohy spisu.

- 7. 8. 2013** Den, kdy odstartoval u Krajského soudu v Praze veřejný soudní proces s Davidem Rathem a desítkou spoluobžalovaných.
- 27. 9. 2013** Pražský vrchní soud propustil Kateřinu Pancovou z vazby.
- 8. 10. 2013** Policie nově obvinila devět lidí (mimo jiné znovu Ratha) a osm firem (mimo jiné i největší českou stavební firmu Metrostav) z přijetí úplatku, podplácení, poškození finančních zájmů Evropské unie a sjednání výhody při zadání veřejné zakázky.
- 11. 11. 2013** Soud propustil Ratha z vazební věznice. Za mřížemi strávil rok a půl.
- 21. 11. 2013** Vězení opustil i poslední z vazebně stíhaných – Petr Kott.
- 11. 12. 2013** Ústavní soud konstatoval, že Rath byl ve vazbě neodůvodněně a zbytečně dlouho. Ministerstvo mu později přiznalo odškodné 19 421 korun.
- 3. 7. 2014** Obvodní soud pro Prahu 7 zamítl žádost Rathova otce Ratmíra o vrácení více než osmi milionů korun zabavených při domovní prohlídce v květnu 2012.
- 25. 8. 2014** Soud nemohl pokračovat v líčení, neboť si obžalovaný Petr Kott poranil achilovku.
- 2. 9. 2014** Kott se znovu omluvil pro nemoc.
- 23. 9. 2014** Soud nemohl pokračovat v líčení, neboť onemocněla obžalovaná Lucia Novanská.
- 21. 10. 2014** Soud nemohl pokračovat v líčení, neboť David Rath byl „nečekaně hospitalizován“.
- 29. 10. 2014** Soud nemohl pokračovat v líčení, neboť onemocněl advokát jednoho z obžalovaných zdravotnických manažerů.
- 17. 12. 2014** Rath neuspěl s ústavní stížností na údajnou podjatost soudce Roberta Pacovského.

- 3. 4. 2015** Onemocněla obhájkyň Lucie Novanské. Soud marně žádal, aby se nechala zastoupit jiným advokátem.
- 5. 2. 2015** Soudci Robertu Pacovskému došla trpělivost a kvůli neustálým omluvám právníků i obžalovaných vyloučil z kauzy dva případy k samostatnému projednání – Davida Ratha a Luciu Novanskou.
- 3. 3. 2015** Státní zástupce začal předčítat svou závěrečnou řeč, zabralo mu to dva dny – přes osm hodin čistého monologu.
- 7. 4. 2015** Padl první rozsudek v kauze. Prvoinstanční soud udělil manželům Kottovým trest 7,5 roku vězení, stovebním manažerům Pavlu Drážďánskému a Tomáši Mladému pět let. Obchodníky se zdravotnickým zařízením Jindřicha Řeháka a Martina Jireše poslal shodně na 5,5 roku za mříže. Ivana Salačová dostala pouze podmínku, rovněž Jan Hájek a Václav Kovanda.
- 21. 4. 2015** Soud se po dvouměsíční přestávce vrátil k projednávání případu Davida Ratha a Lucie Novanské.
- 27. 4. 2015** David Rath se nedostavil k soudu. Předchozího dne při jízdě na kole podle svých slov pocítil slabost a spadnul. Záchranáři jej odvezli do nemocnice s podezřením na otřes mozku.
- 12. 5. 2015** Znalecký posudek, který si nechal vypracovat soud, konstatoval, že Rath zvládne po úrazu na kole účast u hlavního líčení.
- 13. 5. 2015** Státní zástupce ve své závěrečné řeči navrhl Davidu Rathovi nejméně devítiletý trest vězení a propadnutí veškerého majetku.
- 18. 5. 2015** David Rath svým dosavadním advokátům vypověděl smlouvu a žádal, aby jej obhajoval Michal Pacovský, strýc soudce Pacovského. Jenže advokát Pacovský to odmítl, a proto soudní senát Rathovi přidělil obhájce ex offu.

- 29. 5. 2015** Nová Rathova obhájkyň Marcela Ondřejová žádala na nastudování spisu 90 dní, soud povolil jen polovinu.
- 13. 7. 2015** David Rath po tři dny přednášeli svou závěrečnou řeč.
- 23. 7. 2015** David Rath si 1165 dní od svého zatčení vyslechl rozsudek. Nepravomocný. Okamžitě se totiž odvolal.

OBSAH

Předmluva - - - 7

I. Na čekané - - - 9

II. Výlov - - - 139

III. Probírka - - - 161

IV. Soudní marathon - - - 187

Telegraficky - - - 248

Obžaloba přehledně: labyrintem důkazů - - - 250

Den za dnem - - - 253